

vati; připouští-li pak zákon, aby takové spojení bytů bylo za jistých okolností povoleno, ponechává tím úřadu, aby majitele budovy v mezích tohoto předpisu zprostil onoho veřejnoprávního omezení jeho disposičního práva. Povolení udělené podle § 1 cit. zák. má však právě jen tento právní obsah a význam, totiž, že se jím majitel budovy zprošťuje veřejnoprávního omezení zákonem stanoveného, nedotýká se však povolení to nijak práv osoby jiné na užívání bytu, které tato dovozuje z titulu práva soukromého, event. se zřetelem na předpisy zákona na ochranu nájemníků. Rozhodovati o existenci a trvání takových práv jsou povolány řádné soudy.

Není tedy majitel domu svolením okresního úřadu ke zrušení bytu ve smyslu § 1 zák. č. 118/28 nikterak zproštěn svých závazků soukromoprávních vůči svým nájemníkům (srv. Boh. A 5809/26). Ale pak podle toho, co právě bylo řečeno, v daném případě svolením okresního úřadu ke sloučení dvou bytů k žádosti majitelů domu nemohlo ještě býtí zasáhnuto do subj. práv st-le jako nájemníka a bylo proto jeho stížnost se zřetelem na ustanovení § 2 zák. o ss jako nepřipustnou odmítnouti.

Č. 10.460.

Živnostenské právo. — Policie požární (Slovensko): * Ustanovením § 1 bodu 91 odst. 2 vl. nař. č. 114/25 nebyla rozšířena působnost předpisů vl. nař. č. 115/25 o ukládání minerálních olejů na jiné tekuté hořlavé látky (lích).

(Nález ze dne 30. března 1933 č. 5558.)

V ě c: Město L. a Artur Sch. v L. proti zemskému úřadu v Bratislavě o zastavitelnost obecních pozemků.

V ý r o k: Stížnost Artura Sch. se odmítá pro nepřipustnost; ke stížnosti města L. se nař. rozhodnutí zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Městské zastupitelstvo v L. učinilo dne 25. června 1929 v záležitosti rozdělení stavebního bloku č. IV. na býv. Velkém Tržišti usnesení tohoto obsahu: Zrušuje se ulice podle továrny firmy H. a K. projektovaná a Malé náměstí, při vyústění na Wilsonovo nám. se nalézající, ponechá se v držení města. Původně v šířce 12 m projektovaná uliční plocha rozšiřuje se na 15 m a po připojení jedné části bloku pozemek takto vzniklý č. I. odprodá se firmě H. a K. na rozšíření továrny. V souvislosti s tím se pozemek č. 2, který byl přidělen Arthuru Sch., posunuje s frontou proti Wilsonovu nám. tak daleko, aby nerušil výhled kancelářské a obytné budovy firmy H. a K. Pozemek na býv. Velkém Tržišti ve stavebním bloku č. VI pod č. 1 se nalézající ve výměře 584.5 čtv. s. odprodá městské zastupitelstvo firmě H. a K., továrna na lích, za jednotnou cenu 50 Kč za 1 čtv. s.

Na odvolání firmy H. a K. v L., která prohlásila, že na přidělené pásmo nereflkuje, zrušil okresní úřad v Lučenci rozhodnutím z 21. října 1929 usnesení městského zastupitelstva v L. z 25. června 1929 v celém jeho rozsahu. Rozhodnutí odůvodnil tím, že bylo zjištěno, že měst. stav. blok IV. býv. Velkého Tržiště, který má býtí rozdělen, leží v bezpro-

středním sousedství továrny na rafinování lihu firmy H. a K. Tento blok bezprostředně hraničí s místnostmi továrny, ve kterých jsou uloženy tekuté hořlavé látky v množství 11.481.57 hl, pak lihem naplněné železné sudy, dále s provozními místnostmi rafinerie, ve kterých se vaří v nádržkách líh ve množství 763.26 hl, konečně s vlečkou, na které jsou v nádržkových vagonech hořlavé tekutiny potřebné k vyrábění dynalkolu, což zejména zjištěno nálezem nádržkového vagonu s obsahem 150 q benzolu. Parcely, značené na situačním plánu č. I, II, III, jsou v pásmě do 50 m, parcely značené č. IV a V jsou v pásmě do 100 m a konečně parcela čís. VI částečně též jest v pásmě do 100 m, počítaje od provozních místností, resp. skladišť firmy H. a K. Poněvadž podle bodu 91 vl. nař. č. 114/25 pro ukládání tekutých hořlavých látek platí vl. nař. č. 115/25, podle něhož, §§ 18 až 22, sklady minerálních olejů se mohou od obytných domů postavit ve vzdálenosti 50—100 m, jest po názoru okresního úřadu zřejmo, že tato pro postavení skladišť předepsaná vzdálenost platí také pro obytné budovy, které se mají postavit v sousedství již stojícího skladiště na tekuté hořlavé látky.

Žal. úřad zamítl nař. rozhodnutím odvolání města L. a Arthura Sch. s odůvodněním, »že z dobrozdání odborného oddělení 32. zemský úřad zjistil, že líh se považuje ve vztahu, o který jde, nepochybně za hořlavou látku tekutou. Pokládá-li se tedy za takovou látku ve smyslu bodu 91 vl. nař. č. 114/25, smí býti zásoba jeho ukládána podle cit. bodu 91 vl. nař. č. 114/25 a podle odst. 2 hledě k ustanovením §§ 18 až 22 vl. nař. č. 115/25. Musela by tudíž zásoba lihu rafinerie firmy H. a K. v L. býti uložena způsobem odpovídajícím zmíněným předpisům. Paragrafy 18 až 22 vl. nař. č. 115/25 předpisují, že sklady minerálních olejů se mohou stavěti od obytných domů ve vzdálenosti 50—100 m. Jest jen logické, obrátí-li se tyto předpisy na případ, kdy obytné domy mají býti postaveny v nejbližším okolí stojícího již skladiště na tekuté hořlavé látky. Okresní úřad postupoval správně, zrušil-li usnesení měst. zastupitelstva o odprodeji obecních stav. parcel, ležících v okruhu lihového skladu ve vzdálenosti dotýcnými předpisy stanovené, a tím dal možnost městu, aby se o vyřízení této záležitosti mohlo postarati pod zorným úhlem zmíněných předpisů.«

Podle vyličeného děje je jádrem věci, o niž jde, usnesení obecního zastupitelstva v L. o parcelaci pozemků, městu náležejících, spojené s regulací určité části města ve smyslu §§ 1—3 stav. řádu města L. z r. 1912 a výrok žal. úřadu, usnesení to zrušující v podstatě z důvodu, že v blízkosti parcelovaných pozemků jsou skladiště lihu, který pokládá jest za tekutou hořlavou látku ve smyslu bodu 91 § 1 vl. nař. č. 114/25, pro jejíž ukládání platí podle druhého odstavce cit. bodu 91 předpisy vl. nař. č. 115/25 o obchodě s minerálními oleji, které nedovolují zřizovati skladiště takových olejů ve vzdálenosti 50 resp. 100 m od obytných budov; z toho pak usuzuje žalovaný úřad, že nesmějí-li býti tato skladiště zřizována v takové blízkosti, nesmějí býti obráceně ani obytné budovy stavěny v téže blízkosti uvedených skladišť.

Stížnost města L. formuluje proti tomuto pojetí žal. úřadu v podstatě jedinou námitku, že líh není možno považovati za minerální olej, a proto nelze na skladiště jeho použití předpisů vl. nař. č. 115/25, čímž padají veškeré závěry žal. úřadu.

Této námitce musil nss dátí za pravdu. Bod 91 § 1 vl. nař. č. 114/25 stanoví v odst. 1, v jakých místnostech smějí býti uschovány zásoby tekutých látek hořlavých, a dodává v odst. 2, že ostatně platí pro ukládání tekutých hořlavých látek příslušná ustanovení vl. nař. č. 115/25 o obchodě s minerálními oleji. Zkoumaje dosah ustanovení odst. 2 cit. bodu 91, jehož výklad jest podstatným článkem v řetězu logických úsudků nař. rozhodnutí, nemohl nss dospěti k pojetí přijatému žal. úřadem, že podle tohoto ustanovení dlužno na líh jako na tekutou látku hořlavou použití předpisů vl. nař. č. 115/25. Po názoru nss-u nelze ustanovení 2. odst. bodu 91 vl. nař. č. 114/25 přikládati jiný význam nežli ten, že pro ukládání tekutých látek hořlavých, které jsou minerálními oleji, spadajícími pod ustanovení § 1 vl. nař. č. 115/25, platí vedle předpisů obsažených v 1. odst. bodu 91 § 1 vl. nař. č. 114/25 též ustanovení vl. nař. č. 115/25.

K tomu vede i úvaha, že by § 102 odst. 6 živn. zák. č. 259/1924, na jehož základě je vl. nař. č. 114/25 vydáno, a který zmocňuje vládu k vydání předpisů na ochranu zdraví pomocných dělníků v živn. podnicích, nemohl býti zákonným podkladem (§ 55 úst. list.) pro normy, které svou povahou nesměřují k docílení této ochrany, nýbrž k ochraně okolí a sousedstva; a takovýmito předpisy jsou právě ustanovení nař. č. 115/25, pokud stanoví, že skladiště minerálních olejů se mají zřizovati v určité minimální vzdálenosti od nejbližších obytných budov. Pojímá-li se ustanovení 2. odst. bodu 91 vl. nař. č. 114/25 ve smyslu, že bylo vydáno v mezích zákonného ustanovení, o něž se toto nař. opírá (§ 102 odst. 6 živn. zák.), pak ovšem znamená pouhý odkaz na předpisy nař. č. 115/25 a nikoli rozšíření platnosti tohoto nařízení na ukládání jiných hořlavých tekutých látek, zejména i lihu.

Žal. úřad máje posouditi přípustnost parcelace obecních pozemků za účely stavebními právem se sice zabýval otázkou, budou-li tyto pozemky k zastavění způsobilé, vyvodil však záporný výrok svůj z pochybeného výkladu cit. nař. 114/25. Vycházeje totiž z právního názoru v hořejších vývodech za mylný uznaného, že na skladiště lihu dlužno použití ustanovení vl. nař. č. 115/25, podle kterého možno povolovati zřizování skladišť minerálních olejů jen na vzdálenost 50 resp. 100 m od obytných budov, došel k závěru, že proto není také možno stavěti obytné budovy v menší vzdálenosti od existujících již skladišť lihu a že parcelace pozemků k účelům stavebním v okruhu naznačené vzdálenosti jeví se nepřípustnou.

Stížnost města L. nenamítá, že předpisy vl. nař. č. 115/25 nejsou normami, z nichž plyne zákaz parcelace pozemků v naznačené vzdálenosti od skladišť minerálních olejů, stojí však na stanovisku, že ani tyto normy nedávají v daném případě úřadu právo nepovoliti stavbu a tedy již předem zakázati parcelaci pozemků za účelem stavby budov obytných, a to proto, že v daném případě nejde o skladiště minerálních olejů ve smyslu posléz cit. vl. nař. Stanovisko toto musil nss uznati za správné. Že líh není minerálním olejem ve smyslu vl. nař. č. 115/25, plyne jasně z § 1 tohoto nař. a nař. rozhodnutí také z takového předpokladu nevychází. Není-li líh minerálním olejem ve smyslu vl. nař. č. 115/25 a nelze-li podle hořejšího výkladu ani v důsledku ustanovení 2. odst. bodu 91 § 1 vl. nař. č. 114/25 naň vůbec vztahovati předpisy vl. nař. č. 115/

25, pak není možno v normách tohoto nař. spatřovati oporu pro nepřipustnost parcelace v daném případě a jest právní názor žal. úřadu, který právě v těchto normách shledal důvod pro zrušení příslušného usnesení městského zastupitelstva, vyslovené okresním úřadem, mylným.

Vzhledem k tomuto právnímu omylu bylo ke stížnosti města L. nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba se zabývati dalšími — ostatně blíže nekonkretisovanými — námitkami stížnosti.

Stížnost Arthura Sch. odvozuje patrně věcnou legitimaci tohoto st-le jediné z okolností, že v usnesení městského zastupitelstva v L. z 25. června 1929 se děje zmínka o posunutí pozemku přiděleného st-li. Leč usnesení toto neobsahuje přímého výroku o prodeji obecního pozemku st-li, nýbrž jeví se, jak shora již bylo doličeno, usnesením o regulaci části města resp. parcelaci obecních pozemků. Pouhá okolnost, že st-l snad chce v budoucnosti koupiti jeden z pozemků jemu v předběžném parcelačním rozvrhu prozatím přidělený, a zmínka o této okolnosti v regulačním resp. parcelačním usnesení městského zastupitelstva nebyly s to, aby založily pro st-le právní situaci, do které by bylo zrušujícím výrokem okresního úřadu a v důsledku toho i nař. rozhodnutím rušivě zasaženo. Nelze-li však ani tvrditi, že by se bylo nař. rozhodnutí nějak dotklo právní sféry st-lovy, pak jeví se jeho stížnost podle § 2 zák. o ss nepřipustnou.

Č. 10.461.

Tituly. — Školství: I. Lze užívatí na Slov. titulu doktorského, nabytého po převratu v Budapešti?

Řízení správní: II. Obyčej jako právní pramen?

(Nález ze dne 31. března 1933 č. 2080.)

Věc: Pavel P. v L. (adv. Dr. Jos. Holoubek z Prahy) proti zemskému úřadu v Bratislavě o odepření zápisu doktorského titulu do cestovního pasu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Podáním z 22. října 1928 žádal st-l okresní úřad v Lipovském Svatém Mikuláši, aby mu do cestovního pasu z 29. července 1928 byl zapsán doktorský titul, při čemž uvedl, že konal právnická studia na právnické akademii v Košicích po 4 roky a byl po složení rigoros promován na doktora politických věd na maďarské královské universitě Alžbětině, k čemuž doložil, že jedno z rigoros složil v Bratislavě roku 1921.

Žádost ta byla v pořadí instancí zamítnuta a to žal. úřadem s tímto odůvodněním: Čsl. státní příslušník může nabytí práva, užívatí titulu doktorského jen buď jeho dosáhnutím na tuzemské vysoké škole anebo nostrifikací cizozemského doktorského diplomu podle výnosu býv. min. ze 6. června 1850 č. 240 ř. z. a vl. nař. ze 17. února 1927 č. 8 Sb. Z toho důvodu nemá tedy doktorský diplom, nabytý ať již tuzemcem či cizozemcem na cizozemské škole, v republice čsl. platnosti bez nostrifikace, a nemá proto majitel takového cizozemského diplomu oprávnění, tohoto titulu užívatí v republice čsl. Odvolatel nabytí politického doktorátu na